

Π

Π

Πόстниковъ, α, ο. ἐπιθ. (κτητ.)
ὁ τοῦ νηστευτοῦ, τοῦ ἀσκη-
τοῦ.

Πόстникъ, α. ἄρσ. νηστευτῆς,
ἀσκητῆς.

Πόстничество, α. οὐδ. ἡ ἀσκη-
τικὴ (ζωή), ἀσκησις, ἀσιτεία
(ποιητ. ἀπαστία), ἐγκρά-
τεια.

Πόстный, αα, οε. ἐπιθ. (κτητ.)
ὁ τῆς νηστείας, ὁ τῶν νη-
στειῶν. νήστιμος.

Ποστοῖο, ἰήσν. μελ. τοῦ ῥ. ιστοῖο
(ἐν ἄλλῃ σημασ.) ὑποστη-
σονται. πρβλ. понесѣ.

Ποστρηγῖο, εἰσν. ἄορ. ποστρη-
γόχъ. μ.-γδ, θέσν. κείρω, ἀ-
ποκείρω, κουρεύω (ἐξαιρετ.
ἐπὶ κληρικ. καὶ μοναχῶν).
Σπαθ. καὶ μεσ.-εα. κείρο-
μαι (τουτέστι λαμβάνω τὸ
μοναχικὸν σχῆμα).

Πόстъ, ἄ. ἄρσ. νηστεία. = по-
щѣніе. 2) ἐκκλησιαστ. τεσ-
σαρακοστή.

Ποστѣпῖο, εἰσн. μ.-πλῖο, πншн.
προάγω, προβαίνω εἰς τὸ
ἐμπροσθεν, πρόειμι.

Посылῖο, εἰсн. ἄορ. послάχъ.
μ. послῖο (καὶ пошлῖο), слешн.
στέλλω, ἀποστέλλω, ἐξαπο-

στέλλω, ἐπιστέλλω, πέμπω.

Ποσѣвῖο, εἰсн. ἄορ. ποсѣвчъ.
μ. ποсѣю, εἰсн. γεωσπορέω-ω,
κατασπείρω. πρβλ. сѣю.

Ποсѣкῖο, εἰсн. ἄορ. ποсѣкчъ.
μ.-κδ, θέсн. κατακόπτω, κα-
τατέμνω, κόπτω. 2) кара-
τομέω-ω, ἀποκεφαλίζω. = оу-
сѣкῖο 2. σημασ.

Ποсѣпῖο, εἰсн. = тῶ προηγ.

Ποсѣпῖο, εἰсн. μ.-ψδ, тшшн.
ἐπισκέπτομαι.

Ποсѣпῖο, εἰсн. οὐδ. ἐπίσκεψις.

Ποисагῖο, εἰсн. ἄορ. ποсaгнѣчъ.
μ.-гнѣ, εἰсн. γαμέομαι-οῦμαι,
γαμίζομαι, ἐκγαμίσκομαι,
ἐκγαμέομαι-οῦμαι (λέγεται
ἐκ μέρους τῆς γυναικός. ἐκ
μέρους δὲ τοῦ ἀνδρὸς женію-
сa, γαμέω-ω, νυμφεύομαι.
ὡς δῆλον ἐκ τοῦ ἐν εὐαγ.
Λουκ. 20. 34. женaтcя ѡ
пocагῖο, γαμοῦσι καὶ ἐκ-
γαμίσκονται).

Ποтаевῖο, εἰсн. μ.-ποтаіο,
ішн. = оὔтаевῖο. καὶ мтх.
παθ. потaєннѣй = оὔтаєн-
нѣй.

Ποтемнѣвῖο, εἰсн. ἄορ. поте-
мнѣчъ. μ.-мнѣю, εἰсн. σκο-
τίζομαι, συσκοτάζω, ἀμαυ-